

Maleachi 1:6-14 Thema: ' Gods aanklacht'

1. Gods eer (vers 6)

Maleachi voert de HEERE opnieuw sprekende in. Dit maal onder de Naam: HEERE der Heirscharen. God van de legermachten, dat wil zeggen: Die alle machten en krachten tot Zijn beschikking heeft om Zijn raad uit te voeren, zoals natuurrampen, engelen en ook mensen. God Die van niets en niemand afhankelijk is. Hij laat Zijn rechten gelden aan het adres van ons mensen. Hij heeft ons immers geschapen. Hij heeft in bijzonder Zijn verbondsvolk Israël tevoorschijn geroepen en de Nieuwtestamentische Gemeente op aarde. Nu laat Hij dat voelen aan de hand van twee beelden. Het beeld van een vader ten opzichte van zijn zoon en het beeld van een heer ten opzichte van zijn knecht. Dit is een aanklacht van de HEERE der heirscharen aan het adres van de priesters en in hen aan het volk Israël:

- a. *'Ben Ik dan een Vader waar is Mijn eer?'* In deze aanklacht laat God voelen in welke verhouding Hij staat ten opzichte van de priesters, en in hen tot het volk Israël. Hij spreekt hier hen aan vanuit Zijn Vaderrecht. Ze hebben Hem veracht en Hem Zijn recht niet gegeven als Vader.
- b. *'Ben ik een Heere, waar is Mijn vreze?'* Hier openbaart Zich God als de Koning van Zijn volk, Die heer en meester is over Zijn volk. De bezitter van Zijn volk, Die dat volk in Zijn dienst heeft genomen. Nu vraagt Hij: waar is Mijn vreze? Dat is het ontzag dat Mij toekomt.

Als Hij in het bijzonder de priesters hierop aanspreekt, dan wil dat zeggen dat zij de hoofdschuldigen zijn, omdat zij geroepen zijn dit aan het volk voor te houden en voor te leven. De priesters slepen het volk mee in hun verval.

Hoe wordt hierop gereageerd? *'Maar gij zegt: waarmede verachten wij Uw Naam?'* De priesters en in hen het volk komen in verweer tegen Gods aanklacht. Deze tegenvraag wordt door de HEERE beantwoord.

2. Gods afkeuring

In de verzen 7-10 klinkt Gods afkeuring aan het adres van de priesters en in de verzen 12-14 aan het adres van het volk.

Allereerst Gods afkeuring richting de priesters:

- a. Vers 7. Hierin lezen wij een twee gesprek tussen de priesters en de HEERE. De HEERE wijst de priesters op hun taak, namelijk om 'brood' te brengen op Gods altaar. Daar worden de offers mee bedoelt. Nu wijst de HEERE hen er op dat ze 'verontreinigd brood' op Zijn altaar offeren. De priesters zelf doen net als of zij zich van geen kwaad bewust zijn en menen de HEERE niet te verontreinigen. Maar de HEERE zegt over hun manier van offeren dat ze 'des HEEREN tafel ' verachtelijk maken.
- b. Vers 8. In dit vers maakt de HEERE het concreet. Wat blijkt? Ze houden zich niet aan de voorschriften van de HEERE.
- c. Vers 9. Is beslist niet bedoeld als een ernstige oproep om zich voor de HEERE te verootmoedigen, maar is een ironisch aansporing. Hier vaart de profeet heftig uit richting de priesters, die verantwoordelijk zijn voor de zondige offerpraktijk.
- d. Vers 10. Eigenlijk staat er in dit vers: beter geen godsdienst, dan een valse godsdienst.
- e. Vers 12-14, wordt volk aangesproken. Zij maken zich schuldig aan dezelfde zonden. Hier zien we: zo de priesters, zo het volk.

3. Gods grootheid (11 en 14)

Het is opvallend dat in vers 11 en ook in vers 14 de aandacht verlegd wordt van het verbondsvolk Israël naar de heidenen. Micha grijpt hier ver vooruit en sluit aan bij de Psalmen en de andere profeten, waarin reeds gesproken is over het heil, waarin de heidenen zullen delen.